

דף ט.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"ו

הִיְתָה הַמִּנְחָה שְׁלֵא בְּכָלִי שֶׁרֵת . או שְׁהִיְתָה קִמְצָה שְׁלֵא
בְּכָלִי שֶׁרֵת. או שְׁהֶעֱלָהּ לַמִּזְבֵּחַ שְׁלֵא בְּכָלִי שֶׁרֵת. או
שְׁבִלְלָהּ בְּשִׁמְנָה חוּץ לְעֶזְרָה. פְּסוּלָה עַד שֶׁתְּהִיָּה בְּלִילְתָּהּ
בְּפָנִים :

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"ז

כָּל הַמִּנְחוֹת שֶׁיִּצַק עֲלֵיהֶן הַשֶּׁמֶן פְּסוּל לְעִבּוּדָה . כְּגוֹן
הַזֶּר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ או שְׁבִלְלָן או פְּתָתָם או מְלַחֵן כְּשֵׁרוֹת.

ב. כסף משנה : היתה המנחה שלא בכלי שרת וכו'. בפ' הקומץ רבה (דף כ"ו) תניא חכמים
אומרים קומץ טעון כלי שרת כיצד קמצו מכלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומעלו ומקטירו
בכלי שרת: ומה שכתב או שבללה בשמנה חוץ לעזרה פסולה וכו'. בפירקא קמא דמנחות (דף
ע') אתמר בללה חוץ לחומת העזרה רבי יוחנן אמר פסולה ריש לקיש אמר כשירה וידוע
דהלכה כרבי יוחנן ועוד דתניא כוותיה ומפרש בגמרא טעמא דרבי יוחנן אף על גב דבלילה
כשרה בזר כיון דעשייתו בכלי היא אף על גב דכהונה לא בעיא קדושת פנים מיהת בעיא:
ל. כסף משנה : כל המנחות שיצק עליהם השמן פסול לעבודה וכו'. בפרק הקומץ רבה (דף
י"ח) תנן לא יצק לא בלל ולא פתת ולא מלק ולא הניף לא הגיש וכו' כשירה ובגמ'
מאי לא יצק אילימא לא יצק כלל עיכובא כתיב בה אלא לא יצק כהן אלא זר אי הכי לא
בלל נמי לא בלל כהן אלא זר הא לא בלל כלל פסולה והתנן ששים נבללין ששים ואחד
אין נבללין והוינן בה כי אין נבללין מאי הוי והא תנן לא בלל כשירה ואמר ר' זירא כל
הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו מידי איריא
הא כדאיתא והא כדאיתא לא יצק לא יצק כהן אלא זר לא בלל לא בלל כלל ובתור הכי
אמרינן מתני' (דמכשיר יציקה בזר) דלא כר"ש (דאמר יציקה ובלילה ופתיתה ומליחה בעו
כהן) מ"ט דרבנן אמר קרא ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן הכהן
מקמיצה ואילך מצות כהונה לימד על יציקה ובלילה שכשירה בזר. ומ"ש רבינו הגישן או
הניפן חוזר הכהן ומגיש או מניף. ומ"ש ואם לא הגיש ולא הניף הכהן כשירות וכו'. נתבאר
בסמוך :

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַגִּישָׁן אוֹ הַנִּיפֵן חוֹזֵר הַכֹּהֵן וּמִגִּישׁ אוֹ מִנִּיף. וְאִם לֹא
הַגִּישׁ וְלֹא הַנִּיף הַכֹּהֵן כְּשֵׁרוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר 'וְהִבִּיאתָ אֶל בְּנֵי
אֶהֱרָן' וְקִמְצָן. מִקְמִיצָה וְאֵילָף מִצֹּת כֹּהֵנָה לְמַד עַל
יְצִיקָה וּבְלִילָה שְׂכֵשְׂרָה בְּזֶר:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א הט"ז

הַקָּרִיב הַקִּמְצָן בְּלֹא מֶלַח פְּסוּלָה מ. שֶׁהַמֶּלַח מְעַכֵּב
בַּמִּנְחָה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. מִנְחָה שֶׁחֲסָרָה קָדָם קְמִיצָה. יְבִיא
מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ וַיִּמְלְאֶנָּה. שֶׁהַקְּמִיצָה הִיא הַקּוֹבֵעַת לֹא
נִתְיַנְתְּהָ בְּכָלִי שָׂרֵת:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מחוסרין כפרה פ"ה ה"ד

יֵשׁ לְאָדָם לְהִבִּיא אֲשָׁמוֹ הַיּוֹם : וְלוֹגוּ אַחֵר עֲשֶׂרָה יָמִים.
וְאִם רָצָה לְשַׁנּוֹת הַלּוֹג לְאֲשֵׁם מְצָרַע אַחֵר מִשְׁנָה אַף עַל
פִּי שְׂקָדָשׁ בְּכָלִי. חָסַר הַלּוֹג עַד שֶׁלֹּא יִצָּק וַיִּמְלְאֶנּוּ. חָסַר
מֵאַחֵר שֶׁיִּצָּק יְבִיא אַחֵר בְּתַחֲלָה:

מ. כסף משנה הקריב הקומץ בלא מלח פסולה וכו'. הכי דרשינן בפרק הקומץ רבה (דף כ'): מנחה שחסרה וכו'. בפ"ק דמנחות (דף ט') פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש וידוע דהלכתא כר"י ועוד דהא איתותב ר"ל:

נ. כסף משנה: יש לאדם להביא אשמו היום וכו' ואם רצה לשנות הלוג לאשם מצורע אחר משנה וכו'. פ"ב דמנחות (דף ט"ו): חסר הלוג וכו'. בסוף נגעים וכו' ע':

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ב

קִמְץ אֶת הַמִּנְחָה וְאַחַר כֵּן נִטְמָאוּ שְׂרִייהָ כֶּלֶן • או נִשְׂרְפוּ או יִצְאוּ חוּץ לְעִזָּה או אֲבָדוּ. לֹא יִקְטִיר הַקִּמְץ וְאִם הִקְטִיר הִרְצָה. נִשְׂאָר מֵעַט מִן הַשְּׂרִייה בְּכִשְׂרוֹתָן. יִקְטִיר הַקִּמְץ וְאוֹתָן הַשְּׂרִייה שֶׁנִּשְׂאָרוֹ אֲסוּרִין בְּאֲכִילָה :

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ל

אֲבָל אִם חָסְרָה אַחַר קִבְלָה קֹדֶם זְרִיקָה • . אֶפְלוּ אֲבָד הַבָּשָׂר קֹדֶם זְרִיקַת הַדָּם או נִשְׂרַף. אִם נִשְׂתִּיר כְּזִית מִן הַבָּשָׂר או כְּזִית מִן הָאֵימורִין זֹרֵק אֶת הַדָּם. וְאִם לֹא אֵינּוּ זֹרֵק. וּבְעוֹלָה אֶפְלוּ כַּחֲצֵי זֵית מִן הַבָּשָׂר וְחֲצֵי זֵית מִן הָאֵימורִין. מִפְּנֵי שֶׁכִּלָּה לְאִשִּׁים :

ס. כסף משנה: קמץ את המנחה ואחר כך נטמאו שרייה כולם וכו'. משנה שם (דף כ"ו) נטמאו שרייה נשרפו שרייה אבדו שרייה כמדת רבי אליעזר כשירה וכמדת ר' יהושע פסולה, ופירש"י כמדת ר' אליעזר דאמר בפרק כיצד צולין דם אע"פ שאין בשר ה"נ קומץ אע"פ שאין שריים (בשיריה) כשירה להקטיר הקומץ. כמדת ר' יהושע דאמר אם אין בשר אין דם אם אין דם אין בשר. ובגמרא אמר רב והוא שנטמאו כל שרייה אבל מקצת שרייה לא ואסיקנא דהוא הדין לנשרפו ואבדו. ובתוספתא פ"ד דמנחות תניא דהוא הדין ליצאו חוץ לקלעים. ופירש"י והוא שנטמאו כל שרייה הוא דאמר ר' יהושע דפסול להקטיר הקומץ וידוע דהלכה כרבי יהושע. ומ"ש ואם הקטיר הורצה. תוספתא בפרק ד' דמנחות: נשאר מעט מן השירים וכו'. בפ"ק דמנחות (דף ט'):

ע. כסף משנה: ומ"ש אבל אם חסרה אחר קבלה קודם זריקה אפי' אבד הבשר קודם זריקת הדם או נשרף אם נשתייר כזית מן הבשר או כזית מן האימורים זורק את הדם ואם לאו אינו זורק. גם זה שם. ומ"ש ובעולה אפי' כחצי זית מן הבשר וחצי זית מן האימורים וכו'. בהקומץ רבה (דף כ"ו) ובתוספתא דזבחים פ"ד והטעם פשוט משום דכולה להקטרה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"א ה"א

נְשָׂאֵר פְּחוֹת מְכֻזֵּית לֹא יִזְרַק **פ**. וְאִם זָרַק לֹא הִרְצָה. נִפְסַל
הַבֶּשֶׂר קֹדֶם זְרִיקָה אוֹ שִׁצָּא חוּץ לְעִזָּה לֹא יִזְרַק הַדָּם.
וְאִם זָרַק הִרְצָה:

דף ט:

הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פי"א ה"ב

קָמַץ אֶת הַמִּנְחָה וְאַחַר כֵּן נִטְמָאוּ שְׂרִירָהּ כֶּלֶן **ז** אוֹ נִשְׂרָפוּ
אוֹ יִצְאוּ חוּץ לְעִזָּה אוֹ אָבְדוּ. לֹא יִקְטִיר הַקֹּמֵץ וְאִם
הִקְטִיר הִרְצָה. נְשָׂאֵר מֵעַט מִן הַשְּׂרִירִים בְּכִשְׁרוֹתָן. יִקְטִיר
הַקֹּמֵץ וְאוֹתָן הַשְּׂרִירִים שֶׁנִּשְׂאָרוֹ אֲסוּרִין בַּאֲכִילָה:

פ. כסף משנה: ומ"ש נשאר פחות מכזית וכו' ואם זרק לא הורצה. הכי משמע שם: נפסל
הבשר קודם זריקה כו'. בפרק כיצד צולין (דף ע"ט):

ז. כסף משנה: קמץ את המנחה ואחר כך נטמאו שיריה כולם וכו'. משנה שם (דף כ"ו)
נטמאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה כמדת רבי אליעזר כשירה וכמדת ר' יהושע
פסולה, ופירש"י כמדת ר' אליעזר דאמר בפרק כיצד צולין דם אע"פ שאין בשר ה"נ קומץ
אע"פ שאין שירים (בשיריה) כשירה להקטיר הקומץ. כמדת ר' יהושע דאמר אם אין בשר
אין דם אם אין דם אין בשר. ובגמרא אמר רב והוא שנטמאו כל שיריה אבל מקצת שיריה
לא ואסיקנא דהוא הדין לנשרפו ואבדו. ובתוספתא פ"ד דמנחות תניא דהוא הדין ליצאו
חוץ לקלעים. ופירש"י והוא שנטמאו כל שיריה הוא דאמר ר' יהושע דפסול להקטיר
הקומץ וידוע דהלכה כרבי יהושע. ומ"ש ואם הקטיר הורצה. תוספתא בפרק ד' דמנחות:
נשאר מעט מן השירים וכו'. בפ"ק דמנחות (דף ט):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com